

ÁTJÁRÓK

2022-1-HU01-KA210-ADU-000083157

Mogućnosti terapije bajke u rehabilitaciji i reintegraciji zavisnika (metodički vodič sa vežbama)

Sažetak

Pripovedanje¹ je univerzalna pojava koja je prisutna u svim kulturama od davnina. "Pripovedanje, kao osnovni način ljudskog iskustva i postojanja - antropološka karakteristika - postoji od pre pojave jezika ili priče, i igralo je odlučujuću ulogu u razvoju ljudske misli, ličnosti i kulture" (László, 2005, str. 29).

Postoji mnogo oblika, varijacija i nivoa priča, od najjednostavnijih svakodnevnih 'bajki', preko narodnih priča i bajki, do mitova o poreklu i svetih priča. Bez obzira na žanrovske razlike, one su sve karakterisane činjenicom da imaju smisla samo u komunikativnom prostoru, tj. u činu prenosa, "pričanja", u kojem imaju obrazovni i usmeravajući efekat. Pripovedanje i slušanje priča su stoga zajednički događaji kroz koje zajednica može da se seti, ojača, oblikuje i razvije, a pojedinac može da stekne identifikaciju i prepoznavanje sebe što može izazvati vrstu katarzičnog stanja, tj. podstaći promenu. U tom smislu, susret sa pričama je identičan mehanizmu delovanja svih umetničkih dela, koja imaju za cilj da kroz "sugestiju lepote" izazovu suštinsku promenu kod primaoca (Polcz, 2009, str. 81).

Identifikacija sa pričom je najefikasnija kada se obraća slušaocu na ličnom nivou, kada on ili ona shvati svoje sopstveno ja ili svoje strahove i nerešene probleme, i na taj način "duhovni fenomeni koji se pojavljuju u pričama u simboličnom obliku doprinose unutrašnjem razvoju, smanjenju psiholoških problema koji prate unutrašnji razvoj" (Tancz, 2009, str. 48).

„Kroz bajke, možemo steci validno znanje o tome kako svet funkcioniše, koje su naše zadatke u životu; kako dobiti pomoćnike, šta raditi sa zlom i neprijateljskim silama koje nas ugrožavaju, i kako zamisliti i čak uraditi nešto što svi kažu da je nemoguće." (Boldizsár, 2010)

U integraciji zavisnika, nastojimo da razvijemo kapacitet za socijalnu inkluziju, da naoružamo klijente protiv samoponižavanja, samostigmatizacije i negativnih reakcija drugih. Na dugoročnom planu, razvijamo strategije suočavanja koje sprečavaju recidiv i povratak nazad. Pored toga, naglasak je stavljen na samopomoć, osnaživanje, razvoj socijalnih i/ili životnih veština.

Profesionalni ishodi će dalje razviti sledeće teme:

- psihološku ulogu i značaj bajki;
- ulogu i značaj terapije pričom u reintegraciji zavisnika;
- ulogu pripovedanja u reintegraciji zavisnosti u društvenoj rehabilitaciji narkomana

¹ U ovom slučaju pripovedanje koristimo kao pričanje narodne bajke

- kako organizovati, voditi, organizovati i voditi sesiju pričanja priča;
- i profesionalni materijal uključuje zbirku priča, tj. Kolekciju priča koje mogu voditi proces reintegracije zavisnika.

Satavljenja je bibliografija za one koji su zainteresovani za ovu temu.